

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: diplomová

Posudek: vedoucí

Práci hodnotila: PhDr. Jana Černá, Ph.D.

Práci předložila: Bc. Gabriela Marková

Název práce: Renesanční dvory jako centra vědy a umění: Italské renesanční dvory a rozvoj přírodních věd

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce Gabriely Markové je „představit vybrané italské renesanční dvory jako centra vědy a umění a poukázat na jejich význam pro rozvoj evropských věd“ (s. 6). Pokud prozatím pomineme otázku, nakolik šťastné a vhodné bylo stanovit takto široký a obecný cíl, lze konstatovat, že některé části práce se jeho naplnění dílčím a poměrně vhodným způsobem blíží, jiné jsou spíše „do počtu“ a jejich zařazení je přinejmenším diskutabilní, ba někdy dokonce nelegitimní, podobně jako způsob jejich zpracování (viz dále).

Předložená práce je již několikátou verzí textu, který se autorka i tentokrát bohužel rozhodla zpracovat sama, bez konzultací a dialogu s vedoucí (nedostala jedinému bodu harmonogramu z podkladu pro zadání ani následně individuální domluvě ohledně dat konzultací a povaze spolupráce).

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce Gabriely Markové je textem celkově nevyváženým, vyznačujícím se kolísavou kvalitou: některé kapitoly jsou zpracovány na základě vhodné, reprezentativní literatury, v nemalé míře je zastoupena i literatura cizojazyčná (Findlen, Siraisi, Daston, Park, Schmitt aj.), což je třeba hodnotit pozitivně. Ačkoli se ani tyto části nevyvarovaly dílčích pochybení či neobratností, jež zde není možné jednotlivě představovat, lze říci, že autorka se zvolenými zdroji pracovala převážně rozumějícím způsobem. Intenzivnější mohla/měla být práce s prameny, jejichž užití je spíše doplňkové a ilustrativní. Dále by bylo třeba pracovat jiným způsobem se zdroji typu Burckhardt – nelze je užívat pro „objektivní“ charakteristiku renesanční epochy – na jejich zjednodušující a idealizující vykreslení renesančního světa (tzv. mýtus renesance) upozorňují ostatně též autoři, s jejichž texty Gabriela Marková pracuje.

Dále, text není koherentním výkladem zvolené problematiky, autorka postupuje nekoncepčně a poněkud chaoticky. Nerozumím příliš zařazení kapitoly 5.3, 5.5 a 7, nezdařilým způsobem je uchopena též kapitola 8, která je ryze popisná a nepochopitelným způsobem se vyhýbá analýze pramenů a těží vlastně jen z Nejeschlebovy předmluvy k Picově Oratiu. Kapitoly 7 a 8 vyvolávají otázku, zda nebyly zařazeny především za účelem dosažení požadovaného počtu znaků.

V textu se objevují některá zjednodušení či izolovaná tvrzení, která nejsou nikterak vykládána, občas si autorka dokonce sama protirečí. Dalším nešvarem je užívání anachronismů typu biologie, chemie aj. pro období renesance.

Text je kompilativního, deskriptivního charakteru, za originální jej považovat nelze, nepřináší nové informace. Ocenit lze snahu propojit diskurs dějin umění, filosofie a vědy.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Projev Gabriely Markové je vcelku kultivovaný, avšak není prost dílčích pochybení a nedostatků, pro ilustraci volím následující příklady. Opakovaně jsou užívána velká písmena ve slovech „Renesance“, „Novověk“; občas se objevují chyby v interpunkci. U některých zdrojů, např. J. Shearmana (s. 17), absentuje odkaz na konkrétní stranu (a bibliografický údaj v seznamu literatury není v souladu s normou). Nerozumím užití Mattioliho Herbáře na s. 19 (pozn. 38). Za ne zcela vhodné považuji užití následujících zdrojů: Gorfunkel, Nakonečný. Akuzativ jména Savonarola není Savonaroleho. Úvod by neměl začínat na s. 6. Někdy se autorka neubráníla užívání emocionálně zabarvených výrazů („prameny zůstaly pohřbeny v archivech“ atp.). Práce mohla být doplněna o obrazovou přílohu.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Celkový dojem z DP Gabriely Markové není příliš dobrý. Už jen samotná koncepce a struktura práce působí poněkud nahodile, v některých případech až na hranici akceptovatelnosti. Na druhou stranu lze najít i zdařilé pasáže, které svědčí o tom, že autorka je schopná vypořádat se i s odbornou literaturou cizojazyčnou a je s to jednotlivé informace vhodně syntetizovat ve smysluplný celek. Bohužel, autorčin potenciál byl rozvinut jen částečně a mnohdy je spíše tušený, než zjevný. Na druhou stranu, oproti předchozím verzím práce doznala výrazné proměny a zlepšení a je tak z mého pohledu – v kontextu závěrečných prací studentů oboru EKS – zcela jistě hájitelná.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

- 1) Na s. 23 uvádíte, že založení Accademia del Cimento „znamenalo vznik nové konfrontační vědy“. Vysvětlete, prosím, co znamená „nová konfrontační věda“ a proč její vznik spojujete právě se založením Accademia del Cimento.
- 2) Objasněte, co znamená, že kabinet kuriozit „prezentoval mikrokosmos“ (s. 21). Jak se tato představa odrazila na samotné podobě kabinetů kuriozit? Obsahovaly mj. skutečně „rohy jednorožců“, jak zmiňujete? (s. 20). Uveďte konkrétní příklady kabinetů kuriozit z italského a českého/středoevropského prostředí a srovnajte je.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl): dobře

Datum: 20. květen 2019

Podpis:

